

Ulmus americana 'Princeton'

Hoogte	20 m
Kroon	ovaal, halfopen kroon
Schors en takken	twijgen bruingroen, bast licht grijsbruin, licht gegroefd
Blad	omgekeerd eirond, groen, 5 - 15 cm
Herfstkleur	geel
Bloemen	in dichte bundels, roodachtig groen, maart/april
Vruchten	platte gevleugelde nootjes, rond, groen, soms iets rood
Stekels/doorns	Geen
Giftigheid	gewoonlijk niet giftig voor mensen, (grote) huisdieren en vee
Grondsoort	voedselrijk, vochtig en luchtig, verdraagt kalkrijke bodem
Bodemvochtigheid	kan op natte grond, bestand tegen korte overstroming
Verharding	verdraagt verharding
Winterhardheid	3 (-40,0 tot -24,5 °C)
Windbestendigheid	redelijk tot goed
Overige bestendigheden	bestand tegen vorst (WH 1 t/m 6), bestand tegen wind
Toepassing	lanen en brede straten, parken, speelpleinen, begraafplaatsen, grote tuinen, boomsingel
Oorsprong	Princeton, NJ, USA, 1922

Op jonge leeftijd groeit deze boom van nature vrij recht en smal omhoog, waardoor snoei niet of nauwelijks nodig is. Later groeit deze uit tot een grote boom met een hoogte tot circa 20 m en een ovale tot breed ovale kroon. De licht grijsbruine bast is enigszins gegroefd. Het blad is omgekeerd eirond, 5 tot 15 cm lang en leerachtig van structuur. De herfstkleur is goudgeel tot bruingeel. De boom werd in 1922 geselecteerd vanwege de fraaie kroonvorm. Pas later bleek dat 'Princeton' een redelijke tot goede resistentie tegen iepziekte heeft, in ieder geval in de Verenigde Staten. In Engeland blijkt deze cultivar toch ziek te worden. Daarom wordt aanbevolen 'Princeton' alleen toe te passen in gebieden waar het besmettingsgevaar laag is. Ondanks het feit dat de kroon op latere leeftijd wat warrig kan worden, is 'Princeton' vanwege de ovale kroonvorm toch geschikt als laan- en straatboom. Bijzonder winterhard.